

Otte og Trefindstyvende Møde.

Lørdagen den 16de Mai 1882 Kl. 2.

Protokolten for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

Det Ussnit, der fattes under Forhandling, omfattede de i § 1 anførte Tariffpositioner 79—107 og de dertil under Nr. 22—34 stillede Vædringsforslag.

Ordføreren (Magen): Under Nr. 22 er der af et Mindretal, til hvilket jeg har den Ære at høre, stillet Forslag om en Forhøielse af Tolden for Klædningsstykker. Nu er Reglen jo den, at Klædningsstykker fortolbes som Vædringens Hovedstof med et Tillæg til detses Told af 100 pSt., saafremt nogen Del af Vædringstøiet (hvortil Knapper og Knaphuller samt Kantning dog ikke henregnes) er ansat til høiere Told end Hovedstoffet, eller Klædningsstykket er forsynet med Foer eller Bynthbesætning, ansat til høiere Told, ellers af 50 pSt." Det er denne Sondring, hvorom Skæderforeningen har udtalt sig i et Andragende, hvori den siger, at den høiere Told ikke har tilstrækkelig Betydning, fordi man ved Importen af Klædningsstykker bærer sig ad paa den Maade, at det Stof, der skulde bringe det vedkommende Klædningsstykke ind under den høiere Told, følger løst med og først paasyes her. Naar der saaledes f. Ex. er Tale om Fløielstraver og Deslige, blive de først paasjede her i Landet, og det er derfor, vi have ment, at denne Sondring ikke skulde fastholdes. Mindretallet har fundet, at der var Anledning til at fastholde den samme Told i alle Tilfælde paa samme Maade, som Regjeringen har foreslaet i Henseende til Skotvi, nemlig at give et Tillæg til Tolden af 100 pSt. Det er en Bestyttelse for Arbeidet, som vi have ment, der var Grund til at yde det, og naar man spørger, hvem Bestyttelsen kommer til at

gaa ud over, er det, ialtsald for en væsentlig Del, dem, der f. Ex. glæde sig ved den Luxus at faae deres Dragter importerede direkte fra Paris. Det er bekjendt, at der fra de store Etablissementer udsendes Kataloger hvert Foraar og Efteraar med alle mulige Prøver af Dametøier samt Anvisning paa at tage Maal til at sy efter, saaledes at Dragterne fixe og færdige kunne forsendes hertil. Det er de danske Arbeidere, vi ville beskytte ved at sørge for, at Arbeidet ikke berøves dem, og at ikke Arbeidsprisen trykkes ved dette formindskede Arbeide. Det er ogsaa en Kjendsgjerning, jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at i den Fortegnelse over Arbeidslønner i de forskjellige Gaandværk, som er afgiven af de amerikanske Gesandtskaber, staar Arbeidslønner for Skædere i Danmark opført med 15 Kr. 29 Dre om Ugen, i Lydskland med 13 Kr. 35 Dre. Det er under disse Omstændigheder ikke saa unaturligt, at det tydske Gaandværk kan underbyde det danske, men vi have ikke fundet, at der var Anledning til ved denne Konkurrence at trykke Priserne yderligere ned. Vi have ment, at der var Grund til at holde Prisen oppe for Gaandværket, og den Fare for Forbrugerne, som kunde opstaa deraf, vil jo fjernes ved den store Konkurrence. Hvis det skulde vise sig, at Priserne blive for høie, er der nok Flere, der søge til Gaandværket, og Følgen vil altsaa kun blive den, at der saar Flere Leilighed til at leve af dette Arbeide, end der tidligere har gjort, og det er der jo ingen Ulykke i. Naar man ser af Folketællingerne, hvorledes den forøgede Befolkning søger til Byerne, fordi Landet ikke antages at kunne ernære Flere, saa maa vi tænke paa at have Arbeide til denne forøgede Befolkning, og her er et Omraade, hvor det dog er aabenbart naturligt, at Landet forsynes sig selv. Derfor skal jeg tillade mig at anbefale det høie Thing at vedtage dette Vædringsforslag. — Det næste Vædringsforslag angaar Nebslugerne, som i forskellige Andragender have ønsket en høiere Told; men vi have af Hensyn til de industrielle Interesser, som her staa paa Spil, af Hensyn til Skibsfarten, ikke ment at kunne efterkomme disse Andragender, som gaa langt videre, end hvad vi have foreslaet. Da imidlertid den gjældende Ret er den, at der skal svares 1 Stilling pr. Pd., have vi dog ment, at der kunde være Anledning til ikke at gaa fuldt saa langt ned som Regjeringsforslaget, men at blive staaende ved en Formindskelse af Tolden med $\frac{1}{2}$ Dre, saa at Nebslugerarbeide, som nu svarer 1 St. pr. Pd., for Fremtiden svarer $\frac{1}{2}$ Dre i Told. Dette have vi ment at burde gjøre af Hensyn til Nebslugerne — det vil sige et Flextal i Udvalget, et Mindretal har ikke ment at kunne gaa saa langt, men fastholder Regjeringens Forslag. — Vædringsforslagene under Nr. 24 og 25 ere fremkaldte ved Andragendet Nr. 53, som